

Artikel XXXIII

Artikel 34, der bliver til artikel 37, affattes således:

»Artikel 37

De kontraherende parter forpligter sig til at sikre Agency kontinuerlig adgang til de offentlige ydelser, der følger af gældende lovgivning, og som er nødvendige for de operationelle tjeneres korrekte udførelse.«

Artikel XXXIV

Artikel 35, der bliver til artikel 38, affattes således:

»Artikel 38

1. Gyldigheden af nærværende Konvention, som ændret ved Protokol af 12. februar 1981, og senere ændret ved Protokollen åbnet for undertegnelse i Bruxelles i 1997, forlænges for en ikke nærmere fastsat periode.
2. Når den således forlængede Konvention har været i kraft i tyve år, kan enhver kontraherende part opsigte den for sit eget vedkommende ved en skriftlig meddelelse herom til regeringen i Kongeriget Belgien, der underretter regeringerne i de andre kontraherende stater herom.

Beslutningen om at opsigte Konventionen får gyldighed med udgangen af det år, hvor opsigelsen blev meddelt på betingelse af, at den særlige aftale, der omtales i stk. 3, er blevet indgået på dette tidspunkt. I mangel heraf træder opsigelsen i kraft på den dato, der fastsættes i nævnte særlige aftale.

3. Rettigheder og forpligtelser, herunder af økonomisk karakter for den kontraherende part, der for sit vedkommende opsiges Konventionen, skal fastsættes i en særlig aftale indgået mellem denne part og Organisationen.

Denne aftale skal godkendes af Generalforsamlingen ved enstemmighed af de afgivne stemmer, idet den kontraherende part, der for sit vedkommende opsiges Konventionen, ikke deltager i afstemningen.

4. Organisationen kan opløses, hvis antallet af kontraherende parter indskrænkes til under 50% af de undertegnende parter i ovennævnte Protokol af 1997 under forbehold af, at der på Generalforsamlingen opnås enstemmighed af de afgivne stemmer.
5. Hvis Organisationen efter anvendelse af bestemmelserne i nærværende artikel opløses,

skal den fortsætte med at eksistere som juridisk person, som angivet i artikel 4, indtil den er likvideret.«

Artikel XXXV

Efter artikel 34 indsættes en ny artikel 35, der affattes således:

»Artikel 35

1. Uden præjudice for anvendelsen af bestemmelserne i Annex IV om inddrivelse af en route-afgifter skal alene de kontraherende parter have jurisdiktion til at påkende tvister, som kan opstå mellem Organisationen, repræsenteret ved Agency's Generaldirektør, og enhver fysisk eller juridisk person i forbindelse med Organisationens handlinger.
2. Uden præjudice for anvendelsen af bestemmelserne i Annex IV om inddrivelse af en route-afgifter skal sag anlægges på den kontraherende parts territorium;
 - (a) hvor sagsøgte har bopæl eller registreret kontor;
 - (b) hvor sagsøgte har forretningssted, såfremt hverken hans bopæl eller registrerede kontor er beliggende på en kontraherende parts territorium;
 - (c) i mangel af jurisdiktion som nævnt i (a) og (b), hvor sagsøgte har aktiver;
 - (d) i mangel af jurisdiktion som nævnt i (a)-(c), hvor EUROCONTROL har sit hovedkontor.«

Artikel XXXVI

Artikel 36, der bliver til artikel 39, affattes således:

»Artikel 39

1. Tiltrædelse af nærværende Konvention, som ændret ved Protokol af 12. februar 1981 og ved Protokollen åbnet for undertegnelse i Bruxelles i 1997, foretaget af enhver stat, der ikke er undertegner af sidstnævnte Protokol, forudsætter, at Generalforsamlingen træffer beslutning herom ved enstemmighed af de afgivne stemmer.
2. Generalforsamlingens præsident underretter den stat, der ikke er undertegner, om beslutningen om at godkende tiltrædelsen.
3. Tiltrædelsesdokumentet deponeres hos Kongeriget Belgiens regering, som underretter regeringerne for de andre undertegnende og tiltrædende stater.